

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. április 15.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősima

Istentisztelet

„¹⁵Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket. ¹⁶És majd megsokasodtok és elszaporodtok az országban. Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból. ¹⁷Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának; minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint.” Jer 3,15-17

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. Aki béres és nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és elszéleszti őket. A béres azért fut el, mert csak béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, ahogyan az Atya ismer engem, én is úgy ismerem az Atyát: és én életemet adom a juhokért.” Jn 10, 11-15

Drága Gyülekezet!

A mai napunk témája az (2. dia) „Atya szíve szerinti pásztor” lesz. Azért is választottam a kiírt Jeremiási igeszakasz mellé a jánosi mondatokat, hogy lássuk az összefüggéseket az Ó – és az ÚSZ között, illetve az a fajta „előrejelzés” Jeremiásnál az kinek a személyében valósul majd meg? Arról hallhatunk, mit jelent pásztornak lenni? Mi a pásztor feladata, felelőssége? Sajnos olvashatunk negatív példát is az ÓSZ-ben, Ezékiel könyvében a pásztorokról.

Hatalmas kontrasztot vélhetünk felfedezni az Ezékiel könyvében leírtak és Jézus szavai között (3. dia):

„Így szólt hozzám az ÚR igéje: Emberfia! Prófétálj Izráel pásztorairól! Prófétálj, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyáját kell legeltetniük a pásztoroknak? A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kövérét levágtátok, de a nyáját nem legeltettétek! A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk. Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledelévé lettek, úgy szétszóródtak. Tévelygett nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána járjon, nincs aki megkeresse. Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét: Életemre mondom - így szól az én URam, az ÚR - : Mivel prédává lett a nyájam, és mindenféle mezei vad eledelévé lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztor, pásztoraim nem jártak nyájam után, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, nem a nyájamat legeltették, ezért, ti pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét! Így szól az én URam, az ÚR: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számon kérem tőlük a nyájamat. Véget vetek annak, hogy ők legeltessék a nyáját, magukat sem fogják többé legeltetni a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és nem esznek belőlük többé. Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. ” Ez 34,1-11

Az emberi természet, az emberi pásztorlás bűne, kudarca, mulasztása, nyomorúsága, haszonlesése olvasható ebben a prófétai részben, melyben az Úr kifakad és a végén rámutat arra, hogy lesz egy pásztor, aki nem teszi ezt a nyájjal (4. dia):

- **magukat legeltették**
- *nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel (Fil 2,6)*
- **A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövérét levágtátok**
- *A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészükük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania. (Mt 8,20)*
- **A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

- *Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és megvagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. (Mt 11,28)*
- **elveszettet nem kerestétek meg**
- *Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? (Lk 15,4)*

Isten Jézus Krisztus személyében küldte el azt a pásztor, aki nem úgy fog viselkedni, mint egy béres. Jézus szembe állítja magát a béressel, aki béres, és nem pásztor, akiknek a juhok nem sajátjai, az, ha látja a (5. dia) farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut. A farkas pedig elragadja és szétszéleszti őket. Jézus tehát, amikor ezt a példázatot mondta, akkor elhatárolódik a bérestől. Azt mondja: látjátok, ilyen nem vagyok! A béres azért foglalkozik a nyájjal, mert haszna van belőle, mert ebből él. Éppen ezért, még ha egy rendes, jó béres is, nem tekinti úgy sajátjának a juhokat, mint azok tulajdonosa. Ennek a béresnek nincsen személyes kapcsolata, nem fűzi személyes kötődés a nyájhoz, mint az

igazi pásztor. A feladata, a haszna, a megélhetése tartja ott a nyáj mellett.

Az igazi pásztor számára nagyon fontos a nyáj, minden egyes juh. Ezért mondja: (6. dia) „**én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem**”. Itt a személyességet szeretné kifejezni, hogy igen is ismeri az övéit. Amikor Jézus azt mondja, hogy „én vagyok a jó pásztor”, akkor a többiekkel szemben azt mondja, hogy: nekem fontosak vagytok, én a sajátomnak tekintelek benneteket, értékesek és drágák vagytok számomra. Nem azért törődöm veletek, nem azért vagyok veletek, nem azért vagyok pásztor, mert nekem ebből hasznom lenne. Nem azért hívlak, nem azért szólítgatlak benneteket, nem azért vezetgetlek, terelgetlen benneteket, és nem azért van rátok gondom, mert én ebből valamit nyerek, mert ebből nekem bármilyen hasznom lenne. Hanem engem küldött el az Atya, hogy ti ne legyetek olyanok, mint egy pásztor nélküli nyáj. Jézus olyan szépen megfogalmazza a Máté evangéliumban (7. dia): „³⁶**Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elveszettek**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

voltak, mint a juhok pásztor nélkül.” Mt 9,36. Hogy ne legyetek szétszóródottak, sebesültek, betegek, éhesek - én örömmel jöttem. Én szeretlek benneteket. Olyannyira, hogy még az életem sem volt drága, én gondoskodom rólatok. A béresekben mind csalódtok, mert amikor a legnagyobb szükség lenne rájuk, akkor nincsenek ott. Talán nem is azért, mert gonoszok, hanem csak egyszerűen azért, mert emberek. De bennem, a jó pásztorban – mondja Jézus –, aki igazán törődik veletek, aki a sajátjának tart, aki egészen személyesen gondol rád – bennem nem csalódhatsz. Én nem hagylak cserben, nem fordulok el, és nem felejtelek el. Az a hang, amit Jézus ebben a történetben megüt, ahogy megszólal ma közöttünk egészen személyesen, direkt módon szeretne egyen-egyenként mindenkinek a pásztor lenni, egy személyes, élő, valóságos kapcsolatban lenni velünk, törödni. Az élete odaadása által, a halála által teszi meg a pásztor az igazi feladatait, mert Jézusnak semmi sem volt drága.

- Az egyik legfontosabb elmondanunk: Jézusnak semmi sem volt drága, Ő nem ismert lehetetlen a tekintetben, hogy az ember

pásztor legyen. A pásztor feladata az, hogy összegyűjtse, és együtt tartsa a nyáját. Ha senki nem vezeti, hanem csak megy a maga feje után, magányos harcosként járkal, akkor sokkal jobban ki van téve a veszélynek. Izlandon találtak (készült a kép) egy bárányt, amely elkóborolt és 6 éven keresztül nem talált vissza a nyájhoz, a pásztorhoz, s barlangokba rejtőzködött. A bárányokat évente nyírni kell, mert a gyapja nem áll meg a növekedésben, folyamatosan nő. Évente nyírni kell. Sajnos ezt a bárányt, mivel elkóborolt, ezért nem tudták nyírni, nem találkozott pásztorral, s a hat év alatt ilyen lett (8. dia). Miután megtalálták, 40,3 kg gyapjút vágtak le róla, amelyből kb. 20 öltönyt lehet készíteni. Ennyi terhet hordozott. Évről-évre csak növekedett a terhe. Hat éven keresztül így élt, s csak növekedett a terhe évről-évre. Egyre nehezebb volt, egyre súlyosabbak voltak azok a terhek. 40,3 kiló felesleges terhet cipelt magával. Amikor megtalálták, a pásztornak az első dolga volt, hogy megnyírta. Ez a bárány, miután megnyírták, olyan örömmel ugrándozott a mezőn, amire már nagyon régen nem volt képes, mert megszabadult 40,3 kiló tehertől.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Miért beszélek erről? Mert így vagyunk ezzel mi is. Ha pásztor nélkül élünk, akkor nincsen senki, aki „megnyírjon”, nem fogunk tudni szabadulni azoktól a terhektől. Csak nő az a teher, hónap-ról-hónapra, évről-évre, s egyre nehezebb, egyre elviselhetetlenebb lesz. Ezért mondta Jézus: **(9. dia) „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Mt 11,28**

Neki, mint jó pásztornak van hatalma terhektől megszabadítani. Ő, aki az Atya szíve szerinti pásztor, aki a legelviselhetlenebb terheket is képes átvenni. Azt mondja Jeremiás: „**15Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket.**” Jézus, a pásztor nagyon jól ismeri az embert, nagyon jól tudja, mire van igazán szüksége az embernek. Milyen terhei vannak, mit cipel?! Ezért hívja magához a megfáradtakat, a megterhelteket! És Jézus hív el olyan pásztorokat is, akik az Atya szíve szerinti pásztorok, akik nem magukhoz édesgetik az embereket, hanem egyedül Jézus Krisztushoz akarják vezetni őket.

Aztán Jézus, a jó pásztor össze akarja gyűjteni, egybe akarja tartani a nyáját. **(10. dia)** Az összegyűjtés és az együtt tartás azt jelenti, hogy közösségi életet akar kialakítani Jézus. Pontosán ebben a széteső világban, ahol különböző szerepeket élünk meg a családban, a gyülekezetben, a munkahelyünkön, a szabadidőnkben, a sportban. Ebben a világban egyre inkább egyénekre épül minden, és szétesnek a közösségek. Jézus, amikor összegyűjtésről szól, nem a birkaszellemről beszél. Hanem arról, hogy Jézus szavát ismerik az övéi, s nem a csorda, a nyáj után mennek, hanem a pásztor hangja után.

Amikor arról van szó, hogy Jézus, mint pásztor összegyűjt, akkor tedd fel magadnak azt a kérdést, hogy hol vannak azok a falak benned, a szívedben, a családotban, amelyektől ehelyett az összegyűjtés helyett inkább minden szétesik. Engedjük, hogy a Pásztor végezze a maga összegyűjtő, megbékítő, életet adó, közösséget hozó munkáját! Ragadjuk Őt meg, hogy: Uram, Te vagy az én Pásztorom, látod ezt a küzdelmet az életemben, azt ígérted, hogy törődsz, hogy összegyűjtesz, hogy gyógyítasz.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Jézus ismeretéről is szeretnék szólni – a jó pásztor ismeri az övéit. Így mondja: „ismerem az enyéimet”. A pásztor ismerte a juhokat egyen-egyenként, és a juhok tudták a saját nevüket. A pásztor együtt van a nyájával, és éppen emiatt ismeri fel, hogy az egyik bárány miért más, mint a másik. Elnevezte őket (pl. Foltos, Nyakig láb, Vanília, Csoki...), néven szólítja őket, a juhok a személyes kapcsolatban megtanulták a nevüket, és mentek a pásztor után. Jézus ismer bennünket, Jézus néven szólít bennünket. Ézsaiás könyvében azt olvashatjuk – ezt mondja Isten (11. dia): „**Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!**” Ézs 43,1. Isten számára nem csak egy nyáj vagyunk, amiben van száz birka, és csak a darabszám a fontos, hanem mindenkinek neve van. Bár egyelőek, de különbözőnek és mindegyiket egyen-egyenként szereti és ismeri.

Ezért alapvetően fontos a keresztyén hitben ez a személyesség, Istennek ez a személyes, bennünket elérő, megszólító szava, amellyel nem emel a többiek felé minket. Nem vagyok ezzel se több, se kevesebb, mint a többi, de általa nyilván vagyok

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tartva. Ezt a szót nem szeretjük, de ha Isten tart nyilván, azért hálásak lehetünk. Amikor Jézus megszólít, akkor kiemel, személyesen a többiek közül. Ez az Ő ismerete. Ez azonban kiegészül azzal, ahogy mondja: „és az enyéim ismernek engem”. Az ismeret a Bibliában sohasem tudás valamiről, hanem mindig tapasztalat, együttlét, megélt valóság. Hogyan ismerte meg a pásztor a juhot? Ez csak személyes kapcsolatból fakadhat. A pásztor vezeti, táplálja, legelteti, gondozza, néven szólítja, megsimogatja, bekötözi a juhot, aki közben megismeri a pástort, ahogy egy kisgyerek is megismeri a szüleit.

Hagyjuk, hogy törődjön velünk! Ahogy elé visszük a gondjainkat, azt mondjuk, hogy Te vagy a Jó Pásztor, Te tudod, hogy itt fáj testileg-lelkileg, tudod, hogy ez a gondom, ilyen terheket hordozok. Itt vagyok, gondoskodj rólam! Egy folyamatos, élő kapcsolatban aztán megismerjük a hangját, és amikor szólít, akkor tudjuk, hogy most hozzánk szól. Hadd mondjam azt, nincs értékesebb és nagyobb dolog a keresztyén életünkben, minthogy megismerjük az Ő szavát. Hogy átéljük, hogy szól, megszólal,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hogy személyesen szólal meg. Hagyjuk, hogy Jézus, a Jó Pásztor törődjön velünk és az Igén keresztül szóljon hozzánk, beszéljen velünk!

Szánjuk oda magunkat, hogyha Jézus, aki az Atya szíve szerinti Pásztor ilyen csodálatosan törődik velünk, halálával kivezetett, összegyűjtött minket, és azt az ígéretet adta, hogy bevezet az Ő országába. Ha ismer minket, és néven szólít, akkor engedjük, hogy cselekedje ezt meg velünk, adjuk magunkat oda neki. Kérjünk bocsánatot azért, hogy olyan juhok voltunk, akik sokat tudunk róla, de csak kóboroltunk másfelé, nem figyeltünk az Ő szavára. Újuljunk meg a Jó Pásztorral való közösségben, és amit Jeremiás ír itt a vége: tiszteljük, szeressük az Urat és ne éljünk szívünk konoksága szerint!

Ámen.